

[Erhard Jakobsen]

om gentagelser, de samme ting. Med hensyn til TV gælder det samme. Jeg tror ikke, at de fleste mulige sendetimer i TV er noget, der på forhånd gør TV til en større oplevelse for folk. Jeg har allerede talt imod egenproduktionen.

Jeg vil i radiorådet være med til konkret at fremføre eksempler på, hvor jeg mener man kan skære 12-15 pct. ned i forskellige afdelingers produktion, uden at nogen i befolkningen overhovedet vil savne det. Og hvorfor skal man så sende det?

Til sidst vil jeg som andre sige noget om reklame. Jeg noterede med glæde ministerens bemærkning om, at ministeren var ved at være træt af den debat. Det tog jeg som et tilsagn om, at hvis det her tager overhånd, så vil ministeren ikke være med mere, men det er måske en overfortolkning. Jeg har ikke den fjerneste betænkelighed over for reklame, hverken i radio eller i TV. Jeg var, så vidt jeg husker, den eneste i socialdemokratiet, der i sin tid stemte imod nedlæggelsen af Radio Mercur.

Jeg må på den anden side sige, at jeg må dele den skepsis, der fra flere sider kommer til orde over for, hvor mange penge der er i det, men uanset det: de penge kan også bruges.

Jeg kan absolut heller ikke godkende, at et konkurrerende TV i sig selv garanterer højere kvalitet. Det har man ikke noget bevis for. Jeg tror, det bliver sjovere, men det er noget andet. Det kan blive mere spændende, og det er da også en kvalitet, selvfølgelig. Men det sikrer ikke mere alsidighed, det må man endelig ikke tro. Det er jo min kæphest.

Men i denne forbindelse kan det selvfølgelig bringe penge ind, og det har jeg intet imod. Jeg vil have lov til at sige: hvorfor i alverden vil man ikke gøre et praktisk forsøg? Det kunne vi måske samle et flertal om. Man overhører nærmest det lille partis forslag om, at man begyndte med en reklameradio. Det koster næsten ingen penge. Lad os etablere 4-5 private radiostationer her i landet med reklamefinansiering osv., og så lad os se, hvordan det går. Giv dem en 5 års koncession. Jeg er næsten sikker på, at det ville bevise, at de, der er så skeptiske og så meget modstandere - af den ene eller den anden grund - af reklameanvendelsen, deres forskellige indvendinger ville falde væk, fordi man ville opdage, at der er noget særdeles

underholdende i det. Jeg har hørt mange englændere påstå, at noget af det mest underholdende i engelsk TV er selve reklameudsendelsen. Det er ikke det, reklameudsendelsens finansierer, men det er selve reklameudsendelsen, for det er jo så grumme vigtigt for disse folk at lave noget, der er smart og giver noget.

Men hvis det er budskaber, man skal have ud, hvis det er noget med at lave om på befolkningen og få den gjort bedre og mere samfundsbevidst og klassebevidst og en vis mand og hans pumpestok, ja, så er det klart, at man ikke rigtig kan bruge reklameudsendelserne.

En ting til: er der nogen steder, man har reklame, så er det i Danmarks Radio. Man reklamerer oven i købet for sig selv. Udsendelserne bliver mere og mere præget af såkaldte spotudsendelser, hvor man reklamerer så for den udsendelse, så for deltagelse i den aktivitet, så for den koncert, så for det og så for det. Man tillader en lang række minoritetsgrupper at reklamere ud over alle anstændige grænser for de aktiviteter, de laver. Men at gå hen og tage penge for det og lade ganske almindelige, hæderlige forretninger og firmaer få lov til at fortælle, at de har nogle produkter, som de gerne vil anbefale, det må man altså ikke. Det anser jeg for en tåbelig holdning over for reklame.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke kan få begyndt på reklame i radioen. Men jeg advarer imod at blande det sammen med spørgsmålet om alsidighed og med en sanering af Danmarks Radios arbejdsforhold og dermed Danmarks Radios økonomi.

Wilhelm (VS):

Vi finder, det er skævt, at man her rejser en debat så langt ud i detaljerne om Danmarks Radios økonomi, om overenskomstforhold og om licensstørrelse osv. Vi mener, at folketinget principielt skal holde fingrene væk fra disse sager. Det burde være et anliggende alene mellem virksomheden og dens brugere. Danmarks Radio er som bekendt 100 pct. og direkte brugerfinansieret, og efter de love, der dækker området, er det ikke folketingets anliggende. Det er galt nok efter vores mening, at licensen skal godkendes i finansudvalget. Hvis man vil sikre sig, at man har en nogenlunde uafhængig Dan-